

CHUYÊN ĐỀ THẢO LUẬN
HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TẤM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC
PHONG CÁCH HỒ CHÍ MINH

Tháng 07 năm 2024

Câu chuyện

ĐỀ BÁC QUẠT

Người thực hiện: Nguyễn Thị Tuyết

Sau đây tôi xin gửi tới các đồng chí một trong những câu chuyện về Bác Hồ kính yêu của chúng ta. Câu chuyện có tên “Đề bác quạt”.

Chuyện kể rằng:

Năm ấy, Bác đến thăm trại điều dưỡng thương binh ở Hà Nội. Tin Bác đến nhanh chóng lan ra khắp trại.

Anh chị em thương binh ai cũng muốn len vào gần Bác, quên cả nạng phải dùng để đi.

Đang lúc Bác thăm hỏi sức khỏe thương binh, bỗng một đồng chí hồng mắt nhờ một y tá dẫn đến xin đứng vào gần Bác, vừa quay lại thì Bác cũng đi tới...

Đồng chí Ninh đi với Bác định bước lại đỡ đồng chí ấy, nhưng Bác đã đi tới, giao hai tay ra đón đồng chí thương binh.

Hình như có linh cảm đặc biệt; đồng chí thương binh hồng mắt bước tới ôm chầm lấy Bác, nghẹn ngào hai tiếng “Bác ơi”. Hai dòng nước mắt lăn xuống gò má còn chưa lành hẳn vết thương...Bác lặng đi giây lát rồi mới tiếp tục câu chuyện thăm hỏi.

Bác đến từng giường anh chị em đau nặng hỏi thăm bệnh tật đã đỡ chưa, mỗi bữa ăn được bao nhiêu bát cơm. Hôm ấy, trời nóng bức, Bác lấy cái quạt giấy vẫn dùng, quạt cho các thương binh. Có người định làm thay, Bác nói “để Bác quạt”.

Hôm ấy, lúc ra về Bác không vui. Và có lẽ vì thế mà khi cơ quan định lắp máy điều hoà nhiệt độ nơi Bác ở, Bác bảo đem ra cho các đồng chí thương binh.

❖ *Rút ra bài học*

Câu nói cũng là tựa đề của câu chuyện “đề Bác quật” chất chứa thật nhiều tình cảm và cả sự đau sót, tiếc thương, trăn trở của Bác.

Việt Nam chúng ta là một đất nước, một dân tộc anh hùng. Không có một dân tộc nào có thể hiểu được giá trị của hoà bình một cách sâu sắc như dân tộc Việt Nam, và chắc chắn người Việt Nam chúng ta vô cùng yêu – chuộng hoà bình. Tôi vẫn nhớ một câu nói và thường nói với học sinh trong những giờ dạy của mình: Lịch sử Việt Nam được viết bằng xương trắng máu đào.

Biết ơn các thế hệ đi trước, uống nước nhớ nguồn đã trở thành một đạo lý làm người trong mỗi chúng ta. Hiểu được những điều này, thì chúng ta ngày nay càng phải sống một cách có trách nhiệm và tử tế.

Là một giáo viên – đảng viên trẻ, đã công tác tại trường từ khi ra trường đến nay, ngôi trường THPT Mạc Đĩnh Chi là nơi giúp tôi trưởng thành và cho tôi nhiều bài học quý về sự hi sinh, cống hiến:

Phía sau kết quả cao trong các kỳ thi THPT Quốc gia, học sinh giỏi, Olympic, hội thao,... là các thầy cô giáo và các em học sinh luôn miệt mài, nỗ lực dạy và học không ngừng nghỉ.

Phía sau một ngôi trường khang trang, sạch đẹp,.. là tâm huyết của lãnh đạo nhà trường, là sự ủng hộ góp sức của quý cha mẹ phụ huynh, là những tấm lưng ướt đẫm mồ hôi của các anh chị em nhân viên nhà trường.

Phía sau những thành tích nổi bật của Chi bộ, là những đóng góp, hi sinh thầm lặng của từng Đảng viên.

Và còn vô vàn những điều giản dị tới lớn lao khác vẫn lặng lẽ âm thầm góp vào sự phát triển, tiến bộ chung này. Trường THPT Mạc Đĩnh Chi chúng ta là tổng hoà của tất cả sự cống hiến, hi sinh, nỗ lực của tất cả.

Tôi muốn chia sẻ với các đồng chí một câu chuyện về tổ Thể dục – giáo dục quốc phòng, nơi luôn dành cho tôi sự tin tưởng, ủng hộ và giúp đỡ tuyệt vời nhất. Năm 2020 gắn liền với đại dịch Covid-19, dẫn cách toàn dân, lúc đó tất cả chúng ta đều rất lo lắng cho sức khoẻ, thậm chí là tính mạng của chính bản thân mình và người thân của mình. Và chính trong thời điểm mọi người đều sợ hãi vì Covid đó thì tất cả anh em trong tổ Thể dục – Quốc phòng đã không màng tới sự nguy hiểm và sợ hãi đó để vào trường, hỗ trợ nhà trường công tác nhập học của học sinh khối 10 là lớp 12 mới tốt nghiệp năm nay. Tôi nhớ hình ảnh mọi người đeo khẩu trang, đeo kính chắn giọt bắn, đeo gang tay trắng, nhiệt tình hướng dẫn cho các vị phụ huynh và học sinh đến làm thủ tục. Có thầy, vợ mới sinh con, mỗi lần trước khi về thầy đều dùng chai cồn sát khắp người để đảm bảo khi mình về không mang mầm bệnh về lây cho vợ con. Tôi rất xúc động mỗi khi nhớ lại khoảng thời gian khốc liệt trong thời bình đó.

Một ngày chỉ có 24 giờ, khi chúng ta dành thời gian cho công việc, cho tập thể điều đó có nghĩa quỹ thời gian cho gia đình, cho con cái, cho chính bản thân mình cũng bị rút ngắn đi. Và những hi sinh đó sẽ luôn có ý nghĩa và xứng đáng vì chúng ta hiểu chúng ta đang tiến lên

để đạt được mục tiêu gì. Giống như lớp lớp các thế hệ đi trước họ đã sẵn sàng hi sinh để bảo vệ hoà bình, độc lập, thống nhất của dân tộc.

Kết thúc phần kể chuyện tôi xin trích một câu nói: *“Kỳ tích không được đo bằng thành tựu mà được đo bằng hoàn cảnh và cách mình bước để vượt qua hoàn cảnh đó”*.

Chúc cho chúng ta luôn chân cứng đá mềm và vượt qua được mọi khó khăn thử thách.

❖ **Nội dung thảo luận**

Sau khi nghe xong câu chuyện trên, đồng chí Nguyễn Xuân Hiệp đã chia sẻ: “Mỗi khi nghe kể chuyện về Bác, hình ảnh Người lại hiện lên là một tấm gương sáng, trong suốt như pha lê. Câu chuyện đã để lại bài học về tình yêu thương và sự quan tâm đối với những người đã hi sinh và đóng góp cho đất nước. Truyền thống tốt đẹp này đã và đang được nhân dân phát huy từ đời này sang đời khác. Bên cạnh đó, câu chuyện còn giáo dục về cách sống khiêm nhường, gần gũi của Bác đối với các đồng chí thương binh.

Còn đối với đồng chí Phạm Thị Thu Thủy đã đọng lại nhiều cảm xúc: Qua mẫu chuyện trên, chúng ta cảm nhận được những điều sâu sắc đến từ phong cách sinh hoạt của Bác, là tấm gương, là cách Bác dạy bảo cán bộ làm việc gần Bác một cách thiết thực nhất. Bác đã vượt lên những tập quán thông thường về cách sống của một vị lãnh tụ. Quán triệt tư tưởng của Bác, chúng ta cần biết ơn đối với những người đã dâng hiến trọn tuổi thanh xuân cho đất nước, những con người đã hi sinh thầm lặng vì những mục đích cao cả, giúp ích cho xã hội. Đồng thời, chúng ta cũng cần tăng cường ý thức, trách nhiệm của bản thân mình, quyết tâm vươn lên trước hoàn cảnh, là tấm gương sáng về rèn luyện, vượt qua khó khăn để trở thành những điển hình về lao động, sản xuất và hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao. Riêng với đồng chí Nguyễn Thị Tuyết, cũng là một trong những tấm gương sáng ngời về tinh thần cống hiến, đồng chí được phân công chuẩn bị hồ sơ kết nạp Đảng viên mới, đây là một nhiệm vụ hết sức quan trọng và cũng đầy gian nan. Để có được thành công của con đường kết nạp Đảng viên mới trong chi bộ, đó chính là sự cống hiến của đồng chí Tuyết.

----- **HẾT** -----